

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7522206377
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7522206377.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej a Mgr. Miloša Greguša vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti A.: B. nar. XX.X.XXXX, C. nar. XX.X.XXXX a D. nar. XX.X.XXXX zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice detí rodičov: E. F. nar. XX.XX.XXXX bývajúcej v G. H. XXX a I. A. nar. X.X.XXXX bývajúceho v Píle č. 50 v konaní o úpravu styku otca s maloletými deťmi o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice – okolie č.k. 9P/110/2022-44 z 22.11.2022 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutých výrokoch I. a III.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol nasledovne:

I. Mení rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 7P/69/2021-76 zo dňa 23.2.2022 v III. výroku tak, že: Upravuje styk otca s maloletým C. A., nar. XX.X.XXXX a maloletým D. A., nar. XX.X.XXXX tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými každý nepárny kalendárny týždeň v čase od piatku od 17:00 hod. do nedele do 18:00 hod.

Ďalej je otec oprávnený stretávať sa s maloletými

- počas Vianočných sviatkov každý nepárny kalendárny rok v čase od 23.12. od 18:00 hod. do 25.12. do 15:00 hod. a každý páry kalendárny rok v čase od 25.12. od 15:00 hod. do 27.12. do 12:00 hod.,
- počas letných prázdnin každý rok od 8.7. od 9:00 hod. do 15.7. do 18:00 hod. a od 8.8. od 9:00 hod. do 15.8. do 18:00 hod.

s tým, že otec je oprávnený a povinný prevziať maloleté deti v mieste bydliska matky v určenom čase, kam je povinný maloleté deti v čase určenom na ukončenie styku matke odovzdať. Matka je povinná maloleté deti na styk s otcom riadne a včas pripraviť a otcovi deti odovzdať.

II. Konanie o úpravu styku otca s maloletým B. A., nar. XX.X.XXXX zastavuje.

III. V prevyšujúcej miere návrh otca zamieťa.

2. Proti tomuto rozsudku, proti výrokom I. a III. podal otec odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že si príde v piatok po deti a v nedeľu si deti vyzdvihne matka v mieste jeho trvalého bydliska. Žiadal, aby matka deti vždy na víkend, keď budú u neho v obci Píla na strednom Slovensku si prišla v nedeľu maloleté deti vyzdvihnúť. V priebehu konania na súde prvej inštancie poukázal na to, že každý druhý víkend absolvuje cestu na východné Slovensko do obce Cestice č. 178, t.j. 180 km tam a 180 km späť, 3 hodiny cesty v piatok a 3 hodiny cesty v nedeľu. Počas rozvodového konania matka prisľúbila, že ostane bývať s deťmi neďaleko miesta jeho bydliska. Nestalo sa tak, ihneď po rozvode odišla bývať aj s deťmi do obce Cestice č. 178, takže cestovanie v daný víkend je pre neho časovo, fyzicky aj finančne náročné.

3. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

4. Výrok rozsudku o zastavení konania o úprave styku otca s maloletým B. (II.) nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom preskúmania v odvolacom konaní (§ 367 ods. 2 CSP).

5. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a III. aj s konaním, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a zákonne vo veci rozhodol, pričom v odôvodnení sa vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami, ktoré tvorili podklad jeho rozhodnutia a s jeho závermi sa v plnom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd.

8. Vo vzťahu k odvolacím námietkam otca zároveň na zdôraznenie správnosti rozhodnutia v napadnutých výrokoch I. a III. odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že z Dohovoru o právach dieťaťa vyplýva, že dieťa má právo udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi a obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa (čl. 9 ods. 3 a čl. 18 ods. 1). Z ustálenej judikatúry súdov potom vyplýva, že v záujme dieťaťa spravidla je, aby bol v starostlivosti oboch rodičov, kedy každý z nich poskytuje dieťaťu starostlivosť a každý svojim dielom prispieva k osobnostnému vývoju dieťaťa. Preto akékoľvek obmedzenie tohto aspektu rodinného života (styku medzi rodičom a dieťaťom), musí byť riadne a starostlivo odôvodnené, t.j. musí sledovať legitímny cieľ najlepšieho záujmu dieťaťa. Pri rozhodovaní o úprave styku je nutné vychádzať z toho, že právom oboch rodičov je v zásade rovnakou mierou zabezpečovať starostlivosť o dieťa a podieľať sa na jeho výchove, s čím korešponduje i právo dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. Rozhodnutím súdu, ktorým je dieťa zverené jednému z rodičov, musí byť potom umožnené dieťaťu stýkať sa s druhým rodičom v takom rozsahu, aby bol postulát rovnvej rodičovskej starostlivosti čo najviac naplnený. Takéto usporiadanie je spravidla vždy v najlepšom záujme dieťaťa, pričom odchýlky od tohto princípu musia byť odôvodnené ochranou nejakého iného, dostatočne silného legitímneho záujmu.

9. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa vysporiadal s podstatnými námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a otec ani v odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o zmene úpravy styku s maloletými deťmi vo vzťahu k miestu preberania detí po ukončení styku. Z obsahu preskúmaného spisu vyplýva, že súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 7P/69/2021-76 zo dňa 23.2.2002 vo výroku III. tak, že upravil styk otca s maloletým C. a D. s tým, že otec je oprávnený a povinný prevziať maloleté deti v mieste bydliska matky v určenom čase, kam je povinný maloleté deti v čase určenom na ukončenie styku matke odovzdať. Matka je povinná maloleté deti na styk s otcom riadne a včas pripraviť a otcovi deti odovzdať. Podstatou odvolania otca je, že nesúhlasí s uloženou povinnosťou prevziať a odovzdať maloleté deti v mieste bydliska matky. V priebehu konania žiadal, aby bola matka zaviazaná povinnosťou si po ukončení styku maloleté deti prevziať v mieste jeho bydliska. Otec v odvolacej argumentácii uvádzal, že matka po rozvode manželstva mala zostať bývať s deťmi neďaleko miesta jeho bydliska. Na tomto mieste je potrebné poukázať na okolnosti vyplývajúce z konania o rozvod manželstva, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Lučenec č.k. 7P/69/2021. Návrh na rozvod manželstva podávala matka 13.10.2021 a už v návrhu uvádzala, že sa odsťahovala v roku 2021, keďže došlo medzi nimi k odlúčeniu. Uvedená okolnosť vyplýva aj zo správy kolízneho opatrovníka z 2.2.2022, ktorý uviedol, že matka s maloletými deťmi býva v Cesticiach č. 178.

Rovnako tak, že otec o zmene bydliska maloletých detí mal vedomosť, pričom s matkou sa na stretávaní vedeli dohodnúť a deti si chodil preberať do Cestíc. Zároveň aj zo zápisnice o pojednávaní z 23.2.2022 Okresného súdu Lučenec č.k. 7P/69/2021 je možné vyvodiť uvedenú skutočnosť, pretože otec súhlasil s uzavretím rodičovskej dohody. Pokiaľ teda otec namietal úpravu preberania a odovzdávania maloletých detí v mieste bydliska matky, odvolací súd poukazuje na to, že k zmene bydliska maloletých detí došlo v čase rozvodu manželstva, a teda otec o odsťahovaní sa matky s maloletými deťmi vedel a napriek tejto skutočnosti súhlasil s rodičovskou dohodou. Odvolací súd konštatuje, že existujú situácie, kedy je spravodlivé, aby rodič, ktorý zavini premiestnenie dieťaťa do miesta vzdialeného od pôvodného bydliska, sám znášal náklady na cestovanie do miesta výkonu styku dieťaťa s druhým rodičom. V danom prípade však nie je možné mať za to, že matka, ktorá sa s deťmi presťahovala do bydliska vzdialeného od pôvodného bydliska (v danom prípade od bydliska otca), tak urobila svojvoľne a bezdôvodne. Je potrebné poukázať i na to, že pokiaľ by došlo k zmene preberania maloletých detí matkou v mieste bydliska otca, nepochybne by došlo k zmene času ukončenia styku otca s deťmi tak, aby mala matka možnosť vrátiť sa s maloletými deťmi do miesta ich bydliska s prihliadnutím na vek, denný režim detí a ich povinností vyplývajúcich z návštevy školského (prípravy do školy, domáce úlohy a pod.) resp. predškolského zariadenia. Napokon dôležitým faktorom je aj výkon starostlivosti matky o maloletého B., s ktorým otec nemá záujem sa stretávať.

10. V ďalšom dodáva, že striktná a vykonateľná úprava stretávania otca s maloletými deťmi eliminuje ďalšie potenciálne dohadovanie medzi rodičmi, ale na druhej strane najideálnejším riešením otázky styku rodiča s dieťaťom stále zostáva úprava stretávania uzavretím konkrétnej dohody rodičov, pretože relatívna voľnosť pri formulovaní dohody poskytuje dostatočný priestor na to, aby sa mohli zúčastnené strany (rodičia a dieťa) slobodne dohodnúť podľa špecifických podmienok a záujmov dieťaťa. Ani v tomto konkrétnom prípade nič nebráni rodičom, aby následne v praktickom živote súdom upravený rámec styku dohodou modifikovali podľa potrieb maloletých detí resp. ich samotných. V tejto súvislosti odvolací súd apeluje na oboch rodičov, aby vzájomnou toleranciou, úctou a bez presadzovania vlastných záujmov hľadali vždy cestu smerujúcu k dohode, pretože striktná úprava styku súdom reálne nemôže reagovať na všetky rôzne situácie, ktoré môžu vzniknúť a budú vyžadovať flexibilný prístup rodičov. Úlohou súdu je riešiť situáciu komplexným náhľadom, teda aj s ohľadom na ďalšie relevantné zákonom chránené hodnoty a práva všetkých dotknutých osôb. Odvolací súd preto konštatuje, že záujem detí nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii výchovného prostredia, teda ich predstavám o výkone rodičovských práv a povinností, keďže prioritným je vždy najlepší záujem maloletých detí.

11. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie v napadnutých výrokoch I. a III. ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP a podľa § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia v napadnutých výrokoch a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

12. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).